

KNJIGA PROROKA AMOSA

GLAVA 1

Rije~i Amosa koji bija{e izme|u pastira iz Te-kuje, {to vidje za Izrailja za vremena Ozije cara Judina i za vremena Jerovoama sina Joasova cara Izrailjeva, dvije godine prije trusa.

1:2 Re~e dakle: Gospod }e riknuti sa Siona, i iz Jerusalima }e pustiti glas svoj, i tu`i}e stanovi pastirski i posu{i}e se vrh Karmilu.

1:3 Ovako veli Gospod: za tri zla i za ~etiri {to u~ini Damasak, ne}u mu oprostiti, jer vrho{e Galad gvozdenom branom.

1:4 Nego }u pustiti oganj u dom Azailov, te }e pro`drijeti dvorove Ven-Adadove.

1:5 I polomi}u prijevornice Damasku, i istrijebi}u stanovnike iz polja Avena, i onoga koji dr`i palicu iz doma Edenova, i oti}i }e u ropstvo narod Sirski u Kir, veli Gospod.

1:6 Ovako veli Gospod: za tri zla i za ~etiri {to u~ini Gaza, ne}u joj oprostiti, jer ih zarobi{e sasvijem i predado{e Edomcima.

1:7 Nego }u pustiti oganj u zidove Gazi, te }e joj pro`drijeti dvorove.

1:8 I istrijebi}u stanovnike iz Azota i onoga koji dr`i palicu iz Askalona, i okrenu}u ruku svoju na Akaron, i izginu}e ostatak Filistejski, veli Gospod Gospod.

1:9 Ovako veli Gospod: za tri zla i za ~etiri {to u~ini Tir, ne}u mu oprostiti, jer sasvijem dado{e u ropstvo Edomcima i ne sje}a{e se bratske vjere.

1:10 Nego }u pustiti oganj u zidove Tiru, te }e pro`drijeti dvorove njegove.

1:11 Ovako veli Gospod: za tri zla i za ~etiri {to u~ini Edom, ne}u mu oprostiti, jer goni brata svojega ma~em potrv{i u sebi sve `aljenje, i gnjev njegov razdire jednako, i srdnju svoju dr`i uvijek.

1:12 Nego }u pustiti oganj u Teman, i pro`drije}e dvore u Vosori.

1:13 Ovako veli Gospod: za tri zla i za ~etiri {to u~ini{e sinovi Amonovi, ne}u im oprostiti, jer para{e trudne `ene u Galadu da ra{ire me|u svoju.

1:14 Nego }u zapaliti oganj u zidovima Ravi, te }e joj pro`drijeti dvorove s vikom u dan boja i s burom u dan vihora.

1:15 I car }e njihov oti}i u ropstvo, on i knezovi njegovi s njim, veli Gospod.

GLAVA 2

Ovako veli Gospod: za tri zla i za ~etiri {to u~ini Moav, ne}u mu oprostiti, jer sa`e`e kosti cara Edomskoga u kre~.

2:2 Nego }u pustiti oganj na Moava, te }e pro`drijeti dvorove u Kariotu, i Moav }e poginuti s vrevom, s vikom i s glasom trubnijem.

2:3 I istrijebi}u sudiju iz njega i sve knezove njegove pobi}u s njim, veli Gospod.

2:4 Ovako veli Gospod: za tri zla i za ~etiri {to u~ini Juda, ne}u mu oprostiti, jer prezre{e zakon Gospodnji i uredaba njegovijeh ne dr`a{e, i prevari{e se la`ima svojim, za kojima hodi{e oci njihovi.

2:5 Nego }u pustiti oganj u Judu, te }e pro`drijeti dvore Jerusalimske.

2:6 Ovako veli Gospod: za tri zla i za ~etiri {to u~ini Izrailj, ne}u mu oprostiti, jer prodava{e pravednika za novce i ubogoga za jedne opanke.

2:7 ^eznu za prahom zemaljskim na glavi siromasima, i prevra}aju put smjernima; i sin i otac odlaze k jednoj djevojci da skvrne sveto ime moje.

2:8 I na haljinama u zalogu uzetijem le`e kod svakoga oltara, i vino oglobljenijeh piju u ku}i bogova svojih.

2:9 A ja istrijebih ispred njih Amoreje, koji bija-hu visoki kao kedri i jaki kao hrastovi, i potrh rod njihov ozgo i `ile njihove ozdo.

2:10 I ja vas izvedoh iz zemlje Misirske, i vodih vas po pustinji ~etrdeset godina da biste naslijedili zemlju Amorejsku.

2:11 I podizah izme|u sinova va{ih proroke i izme|u mladi}a va{ih nazireje. Nije li tako? sinovi Izrailjevi, govori Gospod.

2:12 A vi pojiste nazireje vinom, i prorocima zabranjivaste govore}i: ne prorokujte.

2:13 Evo, ja }u vas pritisnuti na mjestu va{em kao {to se pritiskuju kola puna snoplja.

2:14 I ne}e biti bijega brzomu, i jaki ne}e utvrditi krjeposti svoje, i hrabri ne}e spasti du{e svoje.

2:15 I strijelac ne}e se odr`ati, i laki na nogu ne}e se izbaviti, niti }e konjik spasti du{e svoje.

2:16 Nego }e najhrabriji me|u junacima go-pbje}i u onaj dan, govori Gospod.

GLAVA 3

^ ujte rije~ koju govori Gospod za vas, sinovi Izrailjevi, za sve pleme koje sam izveo iz zemlje Misirske, govore}i:

3:2 Samo vas poznah izme|u svih plemena zemaljskih, zato }u vas pohoditi za sva bezakonja va{a.

3:3 Ho}e li dvojica i}i zajedno, ako se ne sastanu?

3:4 Ho}e li riknuti lav u {umi, ako nema lova? ho}e li lavi} pustiti glas svoj iz pe}ine svoje, ako ne uhvati {to?

3:5 Ho}e li ptica pasti u mre`u na zemlju, ako nema zamke? ho}e li se dignuti mre`a sa zemlje, ako se ni{ta ne uhvati?

3:6 Ho}e li truba trubiti po gradu, a narod da ne dotr~i upla{en? ho}e li biti nesre}a u gradu, a Gospod da je ne u~ini?

3:7 Jer Gospod Gospod ne ~ini ni{ta ne otkriv{i tajne svoje slugama svojim prorocima.

3:8 Kad lav rikne, ko se ne}e bojati? kad Gospod re~e, ko ne}e prorokovati?

3:9 Oglasite po dvorovima Azotskim i po dvorovima u zemlji Misirskoj, i recite: skupite se na gore Samarijske i vidite velike neredu u njoj i nasilje u njoj.

3:10 Ne znaju ~initi pravo, govori Gospod, sabiraju blago nasiljem i grabe`em u dvorima svojim.

3:11 Zato ovako veli Gospod Gospod: neprijatelj je oko zemlje i obori}e ti silu tvoju, i oplijeni}e se dvorovi tvoji.

3:12 Ovako veli Gospod: kao kad pastir istragne iz usta lavu dvije golijeni ili kraj od uha, tako }e se istrgnuti sinovi Izrailjevi koji sjede u Samariji na uglu od odra i nakraj postelje.

3:13 ^ujte i zasvjedo~ite u domu Jakovljevu, govori Gospod Gospod Bog nad vojskama.

3:14 Kad pohodim Izrailja za grijeh njegove, tada }u pohoditi i oltare Vetiljske, i odbi}e se rogo-vi oltaru i pa}e na zemlju.

3:15 I udari}u ku}u zimnu i ljetnu ku}u, i propa-}e ku}e od slonove kosti, i nesta}e velikih ku}a, govori Gospod.

GLAVA 4

^ ujte ovu rije~, krave Vasanske, koje ste u gori Samarijskoj, koje krivo ~inite ubogima i satirete siromahe, koje govorite gospodarima svojim: donesite da pijemo.

4:2 Zakle se Gospod Gospod sveto}u svojom da }e vam evo do}i dani, te }e vas izvla~iti kukama, i ostatak va{udicama ribarskim.

4:3 I kroz prolome }ete i`ljesti, svaka na prema se, i pobaca}ete {to bude u dvorovima, govori Gospod.

4:4 Idite u Vetilj, i ~inite bezakonje, u Galgalu mno`ite bezakonje svoje, i prinosite svako jutro `rtve svoje, tre}e godine desetke svoje;

4:5 I palite `rtvu zahvalnu od hljeba kiseloga, i oglasite `rtve dragovoljne i razglasite, jer vam je tako milo, sinovi Izrailjevi, govori Gospod Gospod.

4:6 I zato vam ja dadoh da su vam ~isti zubi po svijem gradovima va{im i da nema hljeba nigdje po svijem mjestima va{im; ali se ne obratiste k meni, govori Gospod.

4:7 A ja vam ustegoh da`d, kad jo{ tri mjeseca bijahu do `etve, i pustih da`d na jedan grad, a na drugi grad ne pustih da`da, jedan se kraj nakvasi, a drugi kraj, na koji ne da`dje, posu{i se.

4:8 Tako dva i tri grada i |ahu u jedan grad da piju vode, i ne mogahu se napiti; ipak se ne obratiste k meni, govori Gospod.

4:9 Bih vas su{om i medljikom; gusjenice izjede`e obilje u vrtovima va{im i u vinogradima va{im i na smokvama va{im i na maslinama va{im; ipak se ne obratiste k meni, govori Gospod.

4:10 Poslah u vas pomor kao u Misir, pobih ma~em mladi}e va{e i odvedoh konje va{e, i u~inih te se podiza{e smrad iz okola va{ega i u nozdrve va{e; ipak se ne obratiste k meni, govori Gospod.

4:11 Zatirah vas kao {to Gospod zatr Sodom i Gomor, i bijaste kao glavnja istrgnuta iz ognja; ipak se ne obratiste k meni, govori Gospod.

4:12 Zato }u ti tako u~initi, Izrailju; i {to }u ti tako u~initi, pripravi se, Izrailju, da srete{ Boga svojega.

4:13 Jer eto onoga koji je sazdao gore i koji je stvorio vjetar i javlja ~ovjeku {to misli, ~ini od zore tamu, i hodi po visinama zemaljskim; ime mu je Gospod Bog nad vojskama.

GLAVA 5

^ ujte ovu rije~, naricanje koje podi`em za vama, dome Izrailjev.

5:2 Pade, ne}e vi{e ustati djevojka Izrailjeva; ba~ena je na zemlju svoju, nema nikoga da je podigne.

5:3 Jer ovako veli Gospod Gospod: u gradu iz kojega je izlazila tisu}a osta}e stotina, a iz kojega je izlazila stotina u njemu }e ostati deset domu Izrailjevu.

5:4 Jer ovako veli Gospod domu Izrailjevu: tra`ite me, i bi}ete `ivi.

5:5 A ne tra`ite Vetilja, i ne idite u Galgal, i ne prolazite u Virsaveju, jer }e Galgal oti}i u ropstvo, a Vetilj }e se obratiti u ni{ta.

5:6 Tra`ite Gospoda i bi}ete `ivi, da ne obuzme doma Josifova kao oganj i spali i ne bude nikoga da gasi Vetilj.

5:7 Koji obra}ate sud u pelen, i pravdu na zemlju obarate,

5:8 Onoga tra`ite koji je stvorio zvijezde kola i {tape, i koji pretvara sjen smrtni u jutro a dan u tamnu no}, koji doziva vode morske i proljeva ih po zemlji; ime mu je Gospod.

5:9 Koji podi`e pogibao na jakoga, te pogibao do|e na grad.

5:10 Mrze na onoga koji kara na vratima, i gade se na onoga koji govori pravo.

5:11 Zato {to gazite siromaha i uzimate od njega `ito u danak, sagradiste ku}e od tesana kamena, ali ne}ete sjedjeti u njima; nasadiste lijepe vinograde, ali ne}ete piti vina iz njih.

5:12 Jer znam bezakonja va{a, kojih je mnogo, i grijeha va{e, koji su veliki, koji mu~ite pravednika, primate poklone i izvr}ete pravdu ubogima na vratima.

5:13 Zato }e pravedni mu~ati u ovo vrijeme, jer je zlo vrijeme.

5:14 Tra`ite dobro a ne zlo, da biste bili `ivi; i tako }e Gospod Bog nad vojskama biti s vama, kako rekoste.

5:15 Mrzite na zlo i ljubite dobro, i postavite na vratima sud, ne bi li se Gospod Bog nad vojskama smilovao na ostatak Josifov.

5:16 Zato ovako veli Gospod Bog nad vojskama, Gospod: bi}e tu`njava po svijem ulicama, i po

svijem putovima govori}e: jaoh! jaoh! i zva}e rata-re na `alost i na tu`njavu one koji umiju naricati.

5:17 I po svijem }e vinogradima biti tu`njava, jer }u pro}i posred tebe, govori Gospod.

5:18 Te{ko onima koji `ele dan Gospodnji! {to }e vam dan Gospodnji? tada je mrak a ne vidjelo.

5:19 Kao da bi ko bje`ao od lava pa bi ga sreo medvjed; ili kao da bi ko do{ao u ku}u i naslonio se rukom na zid, pa bi ga zmija ujela.

5:20 Nije li dan Gospodnji mrak a ne vidjelo? i tama, bez svjetlosti?

5:21 Mrzim na va{e praznike, odbacio sam ih, i ne}u da miri{em svetkovina va{ih.

5:22 Ako mi prinesete `rtve paljenice i prinose svoje, ne}u ih primiti, i ne}u pogledati na zahvalne `rtve od ugojene stoke va{e.

5:23 Ukloni od mene buku pjesama svojih, i sviranja psaltira tvojih ne}u da ~ujem.

5:24 Nego sud neka te~e kao voda i pravda kao silan potok.

5:25 Jeste li meni prinosili `rtve i dare u pustinji ~etrdeset godina, dome Izrailjev?

5:26 Nego ste nosili {ator Moloha svojega, i Hijuna, likove svoje, zvijezdu boga svojega, koje sami sebi na~iniste.

5:27 Zato }u vas preseliti iza Damaska, govori Gospod, kojemu je ime Bog nad vojskama.

GLAVA 6

Te{ko bezbri`nima u Sionu i onima koji su bez straha u gori Samarijskoj, koji su na glasu izme|u poglavica naroda, ka kojima dolazi dom Izrailjev.

6:2 Pro|ite u Halnu i vidite, i odande idite u veliki Emat, poslije si|ite u Gat Filistejski; je li koje carstvo bolje od ovijeh? jesu li im me|e prostranije od va{ih me|a?

6:3 Te{ko vama koji mislite da je daleko zli dan, a primi~ete stolicu na kojoj je nasilje;

6:4 Koji lije`ete na odrima od slonove kosti i pru`ate se na posteljama svojim, i jedete jaganjce iz stada i teoce ugojene;

6:5 Koji pjevate uza psaltire, i izmi{lajte sprave muzi~ke kao David;

6:6 Koji pijete vino velikim ~ama, i ma`ete se skupocjenijem mirisima, a ne marite za polom Josifov.

6:7 Zato }e sada oti}i u ropstvo me|u prvima koji }e oti}i u ropstvo, i presta}e radost onijeh koji se goste.

6:8 Zakle se Gospod Gospod sobom, govori Gospod Bog nad vojskama; ja se gadim na ponos Jakovljev i mrzim na dvorove njegove; zato }u predati grad i sve {to je u njemu.

6:9 I ako deset ljudi ostane u jednoj ku}i, umrije}e.

6:10 I kad uzme koga stric mu ili koji }e ga spaliti da iznese kosti njegove iz ku}e, re}i }e onome koji bude u kutu u ku}i: ima li jo{te ko kod tebe? A on }e re}i: nema nikoga. A on }e re}i: mu~i; jer ne pominja{e imena Gospodnjega.

6:11 Jer evo, Gospod zapovijeda i udari}e dom veliki da se razvali i mali dom da popuca.

6:12 Tr~e li konji po stijeni i ore li se volovima? jer vi pretvoriste sud u `u~, i plod od pravde u pelen.

6:13 Vi se radujete onome {to nije ni{ta, i govorite: nijesmo li svojom snagom dobili robove?

6:14 Jer, gle, ja }u podignuti na vas, dome Izrailjev, govori Gospod Bog nad vojskama, narod, koji }e vas pritijesniti od ulaska u Emat do potoka u pustinji.

GLAVA 7

Ovo mi pokaza Gospod Gospod: gle, sazda va{e skakavce kad po~inja{e nicati otava, i gle, bija{e otava po carevoj kosidbi.

7:2 A kad pojedoe travu zemaljsku, tada rekoh: Gospode, Gospode, smiluj se; kako }e se podignuti Jakov? jer je mali.

7:3 Gospod se raskaja zato: ne}e biti, re~e Gospod.

7:4 Tada mi pokaza Gospod Gospod, i gle, Gospod Gospod povika da }e suditi ognjem; i oganj pro`drije veliku bezdanu i pro`drije dio zemlje.

7:5 A ja rekoh: Gospode, Gospode, prestani; kako }e se podignuti Jakov? jer je mali.

7:6 Gospod se raskaja zato: ni to ne}e biti, re~e Gospod Gospod.

7:7 Tada mi pokaza, i gle, Gospod staja}e na zidu sazidanom po mjerilima, i u ruci mu bjehu mjerila.

7:8 I re~e mi Gospod: {to vidi{, Amose? I rekoh: mjerila. A Gospod mi re~e: evo, je }u metnuti mjerila posred naroda svojega Izrailja, ne}u ga vi}e prolaziti.

7:9 Jer }e se razoriti visine Isakove, i svetinje }e Izrailjeve opustjeti, i usta}u na dom Jerovoamov s ma~em.

7:10 Tada Amasija sve{tenik Vetiljski posla k Jerovoamu caru Izrailjevu i poru~i mu: Amos di`e bunu na te usred doma Izrailjeva, zemlja ne mo`e podnijeti svijeh rije~i njegovijeh.

7:11 Jer ovako govori Amos: Jerovoam }e poginuti od ma~a, a Izrailj }e se odvesti iz zemlje svoje u ropstvo.

7:12 Potom Re~e Amasija Amosu: vidio~e, idi, bje`i u zemlju Judinu, i ondje jedi hljeb i ondje prorokuj;

7:13 A u Vetilju vi}e ne prorokuj, jer je svetinja careva i dom je carski.

7:14 A Amos odgovori i re~e Amasiji: ne bjh prorok ni proro~ki sin, nego bjh govedar i brah dudove;

7:15 A Gospod me uze od stada i re~e mi Gospod: idi, prorokuj narodu mojemu Izrailju.

7:16 Sada dakle ~uj rije~ Gospodnju. Ti ka`e{ ne prorokuj u Izrailju, i ne kropi po domu Isakovu.

7:17 Zato ovako veli Gospod: `ena }e ti se kurvati u gradu, i sinovi }e tvoji i k}eri tvoje pasti od ma~a, i zemlja }e se tvoja razdijeliti u`em, i ti }e{ umrijeti u ne~istoj zemlji, a Izrailj }e se odvesti iz svoje zemlje u ropstvo.

GLAVA 8

Ovo mi pokaza Gospod: gle, kotarica ljetnoga vo}a.

8:2 I re~e: {to vidi{, Amose? A ja rekoh: kotaricu ljetnoga vo}a. A Gospod mi re~e: do|e kraj narodu mojemu Izrailju, ne}u ga vi}e prolaziti.

8:3 I pjesme }e crkvene biti ridanje u onaj dan, govori Gospod; bi}e mno{tvo mrtvijeh tjelesa, koja }e se svuda pobacati mu~e}i.

8:4 ^ujte ovo, koji pro`direte uboge i satirete siromahe u zemlji,

8:5 Govore}i: kad }e pro}i mladina da prodajemo `ito? i subota da otvorimo p{enicu? umaljju}i efu i pove}avaju}i sikal i varaju}i la`nijem mjerilima;

8:6 Da kupujemo siromahe za novce i ubogoga za jedne opanke, i da prodajemo o~inke od p{enice.

8:7 Zakle se Gospod slavom Jakovljevom: ne}u nigda zaboraviti nijednoga djela njihova.

8:8 Ne}e li se zemlja potresti od toga, i protu`iti svaki koji `ivi na njoj? i ne}e li se sva razliti kao rijeka? i ne}e li se odnijeti i potopiti kao od rijeke Misirske?

8:9 I u onaj dan, govori Gospod Gospod, u~ini}u da sunce za|e u podne, i pomra~i}u zemlju za bijela dana.

8:10 I pretvori}u praznike va}e u `alost i sve pjesme va}e u pla~, i metnu}u kostrijet oko svijeh bedara, i u~ini}u da svaka glava o}elavi i da bude `alost kao za jedincem, i kraj }e joj biti kao gorak dan.

8:11 Gle, idu dani, govori Gospod Gospod, kad }u pustiti glad na zemlju, ne glad hljeba ni `e|vo-de, nego slu{anja rije~i Gospodnjih.

8:12 I potuca}e se od mora do mora, i od sjevera do istoka tr~a}e tra`e}i rije~ Gospodnju, i ne}e je na}i.

8:13 U to }e vrijeme obamirati lijepe djevojke i mladi}i od `e|i,

8:14 Koji se kunu krivicom Samarijskom i govore: tako da je `iv Bog tvoj, Dane, i tako da je `iv put u Virsaveju. I pa{e, i ne}e vi{e ustati.

GLAVA 9

Vidjeh Gospoda, a on staja{e na oltaru, i re~e: udari u gornji prag od vrata da se zatresu do vratnici, i rascijepi ih sve od vrha njihova; a {to ostane iza njih pobi}u ma~em; ne}e ute}i izme|u njih nijedan, niti }e se koji spasti.

9:2 Da se zakopaju u najdonji kraj zemlje, odande }e ih uzeti ruka moja; i da iza|u na nebo, odande }u ih skinuti;

9:3 I da se sakriju na vrh Karmila, na}i }u ih i uze}u ih odande; i da se sakriju ispred mojih o~iju na dno morsko, ondje }u zapovjediti zmiji da ih ujede;

9:4 Da otidu u ropstvo pred neprijateljima svojim, i ondje }u zapovjediti ma~u da ih pobije, i obrati}u o~i svoje njima na zlo a ne na dobro.

9:5 Jer Gospod Gospod nad vojskama kad se do takne zemlje, ona se rastapa i tu`e svi koji `ive na njoj, i razljeva se sva kao rijeka i potapa se kao od rijeke Misirske.

9:6 On je sagradio sebi klijeti na nebu i svod svoj osnovao na zemlji; zove vode morske i izljeva ih po zemlji; ime mu je Gospod.

9:7 Nijeste li mi, sinovi Izrailjevi, kao sinovi Etiopski? govori Gospod; ne izvedoh li Izrailja iz zemlje Misirske, a Filisteje iz Kaftora i Sirce iz Kira?

9:8 Gle, o~i su Gospodnje upravljene na ovo grje{no carstvo da ga zatresem sa zemlje; ali ne}u savijem zatrti doma Jakovljeva, govori Gospod.

9:9 Jer, evo, ja }u zapovjediti i razmeta}u me|u svijem narodima dom Izrailjev kao {to se razme}e `ito u re{etu da ni zrno ne padne na zemlju.

9:10 Od ma~a }e poginuti svi grje{nici izme|u mojega naroda, koji govore: ne}e do}i, niti }e nas zadesiti zlo.

9:11 U to }u vrijeme podignuti opali {ator Davidov, i zatvori}u mu pukotine, i opravi}u mu {to je

razvaljeno, i opet }u ga sagraditi kao {to je bio prije,

9:12 Da bi naslijedili ostatak Edomski i sve narode na koje se priziva ime moje, govori Gospod, koji ~ini ovo.

9:13 Evo, idu dani, govori Gospod, kad }e orastizati `eteoca, i koji gazi gro`|e sija~a, i gore }e kapati slatkim vinom, a svi }e se humovi rastapati.

9:14 I povrati}u roblje naroda svojega Izrailja, i opet }e sagraditi puste gradove i naseli}e se, i nasadi}e vinograde i piti vino iz njih, i na~ini}e vrtove i jesti rod iz njih.

9:15 I posadi}u ih u zemlji njihovoj, i ne}e se vi{e i{~upati iz zemlje svoje, koju im dadoh, govori Gospod Bog tvoj.